

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare
Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
cod poștal 410 519, Z
Tel : 0259 433 056
Fax : 0259 435 209

DECIZIA Nr.din2009
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control

ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- arată că în luna 2008 cu ocazia achiziționării unui autoturism din Germania, a prezentat furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA eliberat de autoritățile fiscale, furnizorul livrându-i bunul fără TVA, iar ca urmare a acestui fapt a înregistrat în evidențele contabile această operațiune și taxarea inversă și a depus decontul 300 de taxa pe valoarea adăugată;

- precizează că organele de control au consemnat în raportul de inspecție fiscală că societatea nu a respectat prevederile art. 126, art. 156 alin.(1) și art. 157 alin.(1), deși societatea consideră că temeiul de drept al operațiunii sunt prevederile art. 143 alin.(2) lit. a), unde se arată că sunt scutite de taxă "livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de o autoritate fiscală din alt stat membru," astfel ca înregistrările au fost efectuate corect, fără a încălca prevederile Legii nr. 571/ 2003;

- susține că la stabilirea obligațiilor fiscale organele de control au aplicat în mod greșit prevederile art. 126 alin.(3) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003, societatea prezentând furnizorului, care nu este întreprindere mică, un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.

În consecință, consideră că nu datorează sumele stabilite în sarcina sa de către organele de inspecție fiscală și prin urmare, decizia de impunere atacată nu mai are obiect.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, comunicate contestatoarei prin posta cu confirmare de primire la data de Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În luna aprilie 2008, SC "X" SRL a efectuat achiziții intracomunitare de mijloace de transport vechi conform facturilor nr. Z și nr. Z în sumă totală de Z lei, pentru care nu a calculat, nu a declarat și nu a plătit la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Societatea nu a fost înregistrată în anul 2008 în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, însă potrivit Declarației de mențiuni nr. Z s-a înregistrat în scopuri de TVA prin opțiune pentru achizițiile intracomunitare, având astfel obligația depunerii decontului special de TVA - D301 și achitării taxei datorată pentru achizițiile intracomunitare efectuate, până la data la care avea obligația depunerii decontului special de taxă.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit ca SC "X" SRL datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2008 -2009.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z având codul de înregistrare fiscală Z, iar în prezent Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează bugetului de stat obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. Z în suma totală de Z lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport vechi efectuate în luna 2008, în condițiile în care a optat pentru aplicarea regimului general de TVA aferentă acestor achiziții.

În fapt, în luna 2008 SC "X" SRL a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri reprezentând mijloace de transport vechi conform facturilor nr. Z și nr. Z în suma totală de Z euro, respectiv Z lei, pentru care nu a calculat, nu a declarat și nu a plătit la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă în suma de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 126 alin.(3), (4) și (6) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 126. Operațiuni impozabile.

[...]

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată [...] de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin.(1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin.(2) cu privire la vânzările la distanță;

[...]

(4) Prin derogare de la prevederile alin.(3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

[...]

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin.(4), **au dreptul să opteze pentru regimul general** prevăzut la alin.(3) lit. a), [...].”, completate cu cele ale pct. 2.(11) din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

“(11) În sensul art. 126 alin.(6) din Codul fiscal, [...] persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin.(3) lit. a) din Codul fiscal. **Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin.(2) din Codul fiscal.**”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, societatea avea dreptul să opteze și a optat pentru înregistrarea sa în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru achizițiile intracomunitare de bunuri potrivit Declarației de mențiuni depusă la organul fiscal sub nr. Z, existentă în copie la dosarul cauzei, primind codul de înregistrare în scopuri de TVA Z, astfel că avea obligația să depună lunar decontul special de taxă pe valoarea adăugată.

În acest sens, la art. 156³ alin.(1) lit. a) și art. 157 alin.(1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede ca:

“Art. 156³. Alte declarații. - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153¹, dar neînregistrate conform art. 153, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru:

a) achiziții intracomunitare, altele decât achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi sau de produse accizabile;

[...]

Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

Ca atare, societatea avea obligația să calculeze taxa pe valoarea adaugată aferentă mijloacelor de transport vechi achiziționate cu facturile nr. Z și nr. Z, să depună la organul fiscal competent decontul special de taxa pe valoarea adaugată D301 și să plătească la bugetul de stat taxa pe valoarea adaugată în suma de Z lei aferentă achizițiilor intracomunitare efectuate în aprilie 2008 până la termenul de depunere a decontului special, respectiv până la2008, obligații nerespectate de către contestatoare.

Pe cale de consecință, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z ca SC “X” SRL din Z are de plătit taxa pe valoarea adaugată în suma de Z lei pentru achizițiile intracomunitare de mijloacele de transport vechi în valoare de Z lei efectuate în 2008.

Referitor la argumentul invocat în contestație ca operațiunile efectuate se încadrează la prevederile art. 143 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal și sunt scutite de taxa pe valoarea adaugată, precizăm că nu se justifică și nu poate fi luat în considerare la soluționarea favorabilă a contestației, deoarece prevederile legale invocate reglementează scutițiile pentru “exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar”, în timp ce în cazul de față contestația a efectuat achiziții intracomunitare și nu livrări intracomunitare de bunuri.

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată datorată în sumă de Z lei, precizăm că acestea rămân de plătit în sarcina contestatoarei, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

La art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

“Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator